

ת"פ 60220/05/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד אמיר אבו סמור (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60220-05-21 מדינת ישראל נ' אבו סמור(עציר)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

בעניין: מדינת ישראל-תביעות נגב

ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס ועו"ד לי מגן

המאשימה

נגד

אמיר אבו סמור (עציר)-בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד שי רודה בשם עו"ד ירון פורר

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב - לפי סעיף 413** סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") **וגניבה מרכב - לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין**.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 30-31.3.2021 התפרץ הנאשם למכונית המתלונן שחנתה בבאר שבע, בכך שדחף את שמשות החלון האחורי ימני של הרכב, אשר היה פתוח ונכנס לתוכו בכוונה לבצע גניבה. הנאשם גנב מתוך הרכב את מערכת המולטימדיה, את ארנקו של המתלונן ובו 400 ₪ וכן את רישיון הנהיגה שלו.

2. הנאשם צירף תיק נוסף והורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשלוש עבירות **גניבה - לפי סעיף 384 בחוק העונשין; התפרצות לבית עסק - לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין והסגת גבול פלילית - לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין**.

על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 7.4.2021 פנה הנאשם למתלונן, ביקש ממנו שיחת טלפון ואז לקח את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן ונמלט מהמקום.

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 9.4.2021 הנאשם הסיג גבול לקניון בבאר שבע, התפרץ לדוכן טלפונים השייך למתלונן, בכך שקפץ מעל דלפק הדוכן, עקר את מערכת האזעקה והזיז את שמשות הויטרינה. הנאשם גנב מהדוכן 60 מכשירי טלפון סלולארי מסוגים שונים וכן סך של 3,550 ₪ במזומן. בהמשך לכך, הסיג הנאשם גבול לדוכן פיצה השייך לבעלים, פתח את המנעולים הנועלים את הארונות בדוכן וגנב מהארונות סיגריות ומוצרי עישון שונים בעלות כוללת של כ-30,000 ₪.

טענות הצדדים לעונש

3. בעת הצגת הסדר הטיעון בתאריך 24.10.2021, הודיעו הצדדים כי יעתרו במשותף לפסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 3 חודשים וכן לפסילת רישיון על תנאי שלא יעבור עבירת סמים וביקשו לקבוע מועד לטיעון לעונש.
4. בתאריך 28.11.2021 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
5. **ב"כ המאשימה** עמד על הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות בעיקרם פגיעה בזכות הקניין ותחושת הביטחון האישית וכן עמד במיוחד על משמעות גניבת טלפון אישי. כן הפנה לשווי הגניבה המשמעותי בכלל האישומים ולטרח שנגרמת לאזרח גם כתוצאה מגניבת מסמכים אישיים ומבתי העסק כתוצאה מהעלויות העקיפות.
6. לאור זאת נטען, כי מתחם העונש הכולל בגין העבירות בתיק האב נע בין 8 ל-12 חודשי מאסר ובנוסף פיצוי לנפגעי העבירה ומאסר מותנה; מתחם העונש בגין האישום הראשון בתיק המצורף נע בין מאסר קצר ועד 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף פיצוי לנפגע העבירה ומאסר מותנה ובגין האישום השני, בשים לב להיקף הגניבה, המתחם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.
7. נטען, כי מחד הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בכתבי האישום. מאידך, נטען כי העבירות בוצעו בסמוך לאחר שבית המשפט הקל עמו בהרשעה קודמת מאוגוסט 2020, שם נדון למאסר מותנה בלבד בגין עבירות אלימות רבות. סבורה המאשימה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון בשליש התחתון של מתחם העבירה. לטענות ב"כ הנאשם ואף שהדבר חורג מעובדות כתב האישום המוסמכות, הצהירה המאשימה כי מתוך 60 מכשירי הטלפון שנגנבו, נתפסו אצל הנאשם 19 מכשירי טלפון שהוחזרו לבעלים.
8. **ב"כ הנאשם** עתר להטיל על הנאשם בסך הכל 9 חודשי מאסר בפועל. נטען, כי העונש אשר צריך להיות מוטל על נאשם בהסדר טיעון אליו מגיעים הצדדים בעקבות הליך גישור צריך להיות פחות ועל כן יש להקל בעונש. נטען, כי מתחמי הענישה להם טוענת המאשימה לאחר ניהול הוכחות או במסגרת הסדר טיעון זהים.
9. נטען, כי ביחס לעבירת ההתפרצות לבית עסק, מדובר בעבירה ברף הנמוך, הנאשם פעל לבדו, אין אינדיקציה לתכנון מוקדם, אין שימוש באמצעים מיוחדים ולא נגרם נזק פרט לרכוש שנתפס. נטען, כי המתחם שהמאשימה טוענת לו חמור וצריך להתחיל ממספר חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר, לעניין זה הפנה לגזר דין של מותב זה בת"פ 17282-03-21 בעניין **בן חיון**. לגבי האישום הראשון, נטען כי קיימת היכרות מוקדמת בין הנאשם למתלונן ונטען כי מכשיר הפלאפון נתפס והוחזר לבעליו. מדובר בטענות החורגות מגדרי כתבי האישום המתוקנים במסגרת ההסדר, שכאמור על פי טענות הסיניגור הם תוצר של הליך הגישור שבין הצדדים. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט לא יידרש לעובדות שאינן מוסכמות לגבי נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הדיוני הזה. מה גם, שמעבר למזכר נ/1 אין בפני כל אינדיקציה בעניין זה.
10. גם בעניין ההתפרצות לרכב, נטען כי מדובר בהתפרצות שהיא ברף הנמוך ללא גרימת נזק. בעניין זה הפנה לפסק דין של מותב זה בגין שני מקרים של גניבה מרכב, שם נקבע מתחם של 9 עד 12 חודשים. כאן מדובר בכלי רכב אחד ולכן המתחם צריך להיות נמוך יותר.

11. בתוך המתחם, ב"כ הנאשם ביקש להביא בחשבון את הודאת הנאשם, את גילו הצעיר, את עברו הפלילי שרובו ככולו בעבירות אלימות ומעולם לא ריצה מאסר בפועל.
12. ב"כ הנאשם הסתייג מטיעון המאשימה כי בהליך קודם בית המשפט הקל עם הנאשם, בפרט כאשר הנסיבות לא הובאו בפני בית המשפט.
13. הנאשם בעצמו הביע צער על הטעות שעשה, ביקש את התחשבות בית המשפט, טען כי הוא סובל בכלא והבטיח שלא לחזור ולבצע עבירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

14. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
15. **הערך החברתי** שנפגע במקרה של התפרצות לבית עסק וגניבה ממנו הוא הקניין הפרטי של הבעלים וכן תחושת הביטחון הכללית של הציבור במרחב הציבורי. כאשר מדובר בגניבת מכשיר טלפון אישי, נגרמת בנוסף לכך גם פגיעה בפרטיות בשל מהותו של מכשיר הטלפון וכן נגרמים נזקים עקיפים ומשניים כתוצאה מאובדן המידע, הפרטי לעיתים, המצוי בתוך מכשיר הטלפון. בהתפרצות לכלי רכבו של אדם פרטי וגניבה ממנו קיים גם מסממני הפלישה לתוך המרחב הפרטי, בפרט כאשר נגנבים חפצים אישיים - במקרה זה ארנק ורישיון נהיגה.
16. בבחינת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הרי שבתיק האב מדובר בהתפרצות לא מתוחכמת לרכב שלא הותירה נזק ברכב מעבר לגניבת הרכוש. מאידך גיסא, מדובר בגניבה שאיננה פעוטת ערך מתוך המכונית וכן גניבה של מסמכים אישיים. מדובר בעבירה שהיא ברף הבינוני-נמוך. בנוגע לאישום הראשון, גניבת מכשיר הטלפון נעשתה אגב התנהגות שיש בה מן המרמה, כאשר הנאשם ביקש "טובה" מהמתלונן וגמל לו על טובתו בכך שגנב את מכשיר הטלפון שלו. מעבר לאובדן המכשיר, על תכולתו, קיים באירוע זה גם רכיב של השפלה והתנהגות אנטי-סוציאלית כלפי הזולת. מדובר בעבירה שהיא ברף הבינוני. בנוגע לאישום השני, הכניסה לדוכן הייתה כרוכה בעקירה של מערכת האזעקה ולגבי הדוכן השני, הייתה כרוכה בפתיחת מנעולים על גבי ארונות. משני בתי העסק נגנב רכוש בשווי משמעותי. לקחתי בחשבון כי לגבי דוכן הטלפונים, כשליש מהתפוסים הוחזרו. בנסיבות אלה, מדובר בעבירות שהן ברף הבינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת:

17. בחנתי את פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם:

(א) בפסק דין של מותב זה בעניין **בן חיון** (ת"פ 17282-03-21) מתאריך 12.9.2021, נקבע מתחם ענישה של תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות למחסן בחצר של בית וגניבת מכשיר חשמלי בשווי 1,800 ₪. מדובר במקרה קל יותר מעניינו בכל ההיבטים.

(ב) בפסק דין של מותב זה בעניין **שבתיב** (ת"פ 21777-11-20) מתאריך 12.9.2021, נקבע מתחם ענישה של 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מי שהתפרץ לשני כלי רכב על ידי פירוק או שבירה של חלון אחורי וגנב מאחד מהם מסמכים אישיים. ניתן להקיש מפסק דין זה למקרה שבפניי. אמנם שם מדובר היה בהתפרצות לשני כלי רכב, אך גם זאת ברף הנמוך יחסית. לעומת זאת, במקרה שבפניי שווי הגניבה משמעותי יותר.

18. בחנתי גם אסמכתאות נוספות:

א. ת"פ 34294-06-17 **מדינת ישראל מ' וולוחובסקי** (6.12.2017), בו נקבע מתחם ענישה בגין פריצה למחסן שאינו סמוך לדירת מגורים (ללא גניבה וללא גרימת נזק), הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר;

ב. ת"פ 22854-10-15 **מדינת ישראל נ' מפארגה** (23.2.2016), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה של פריצה למחסן וגניבת כלי גינון;

ג. עפ"ג (חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' נאדר אבו חאטום** (28.07.14) - שם התקבל ערעור המדינה ונקבע, כי המתחם לעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב עומד על 6-12 חודשים;

ד. רע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (14.2.11) - שם אושר עונש הכולל, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל, הכולל גם הפעלת עונש מותנה בגין הרשעה בעבירות פריצה לרכב במטרה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד והחזקת נכס החשוד כגנוב;

ה. ע"פ 736-09-12 **מדינת ישראל נ' מסרי** (31.10.13) - שם הוחמר עונשו של מי שהורשע ב-5 עבירות התפרצות לרכב בכוונה לגנוב ו-3 עבירות גניבה מרכב והוטלו, בין היתר, 14 חודשי מאסר בפועל, חלף צו מבחן;

ו. ת"פ 33192-04-21 **מדינת ישראל נ' טורג'מן** (20.7.21) נקבע על ידי מותב זה מתחם עונש של 3 עד 10 חודשי מאסר בפועל בגין הסגת גבול ללא גרימת נזק נוסף לדוכן בקניון וגניבת שערן יד בשווי כמה מאות שקלים מתוכו;

ז. ת"פ (תל אביב) 25186-08-13 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ'** (10.11.15), הוטלו על נאשם אשר נכנס לבתי עסק וגנב מהם בקבוקי שיכר 5 חודשי מאסר בפועל;

ח. עפ"ג 55740-12-19 **אלעביד נ' מדינת ישראל** (29.1.20), בו הורשע נאשם בעבירת התפרצות אחת לבית עסק, ונגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל;

ט. ת"פ 48337-01-19 **מ"י נ' אלרפאעיה** (1.3.20), בו הורשע נאשם בביצוע שתי עבירות של פריצה

לבנין שאינו מגורים, גניבה, ניסיון וסיוע לפריצה ל-25 חודשי מאסר;

י. ת"פ 56824-03-16 מ"י נ' אבו עדרה (16.7.16), שם נדון נאשם שהורשע בשתי עבירות של התפרצות לעסקים, גניבה אחת, ניסיון גניבה וקשירת קשר לפשע ל-14 חודשי מאסר בפועל.

במכלול הנסיבות של ביצוע העבירות כמפורט לעיל ובשים לב לפסיקה הנוהגת, יש לקבוע במקרה שבפני את המתחמים הבאים:

בתיק האב שעניינו התפרצות לרכב וגניבה ממנו, מתחם העונש ההולם הינו 8 עד 14 חודשי מאסר בפועל.

בגין האישום הראשון שעניינו גניבת מכשיר טלפון, מתחם העונש ההולם הינו 2 עד 6 חודשי מאסר בפועל.

בגין האישום השני שעניינו התפרצות לבית עסק, הסגת גבול לבית עסק אחר וגניבה מתוכם בשווי משמעותי, מתחם העונש ההולם הוא 14 ועד 26 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לזכות הנאשם יש לקחת בחשבון, כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וכן צירף תיק נוסף, נטל אחריות על מעשיו וכן חסך זמן שיפוטי יקר.

כן יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם שזה לו מעצרו הראשון.

אין במקרה שבפני שיקולי שיקום המצדיקים להתחשב בעונשו של הנאשם, גם לא בגדרי המתחם.

סוף דבר:

20. מאחר ומדובר בשלושה אירועים נפרדים שכאשר גם אין זהות מבחינת טיב הערכים המוגנים ושיטת הביצוע, הוצגו לעיל מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מן האישומים בהתאם לפסיקה הנוהגת. עם זאת, מדובר בעבירות כולן מתחום הרכוש שנעברו בתוך פרק זמן קצר ועל כן יש להטיל על הנאשם עונש אחד המשקלל את שלושת המתחמים שלעיל. כפי שפורט לעיל, גם לשיטת המאשימה, המתחם המשוקלל איננו תוצאה סכמתית של שלושת המתחמים שנקבעו.

21. כמו כן, בשים לב למכלול הנסיבות, לרבות גילו, ההודאה והעובדה כי מדובר במאסר ראשון, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו התחתון של השליש התחתון של המתחם המשוקלל.

22. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיקים שבכותרת על פי רישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. פיצוי לנפגע העבירה מת"פ 60220-05-21, ע"ת 1 בכתב האישום, בסך 2,000 ₪.

פיצוי לנפגע העבירה באישום הראשון מת"פ 44973-04-21, ע"ת 1 בכתב האישום, בסך 1,000 ₪.

פיצוי לנפגעי העבירה באישום השני מת"פ 44973-04-21, ע"ת 4 ו-2, בסך 15,000 ₪ כל אחד. בסך הכל יפצה הנאשם את נפגעי העבירה בסך 18,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-18 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.2022. המאשימה תעביר פרטי הניזוק למזכירות בית המשפט לכל המאוחר עד יום 1.2.2021.
המזכירות תעקוב.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ב, 08 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.